

Per a la salut dels

infants recollits

Mentre es construeixen guarderies

L'afluència a la nostra ciutat i pobles de Catalunya d'infants que vénen a aixoplugar-se de les malvestats de la guerra a les ciutats i poblets del front, planteja un problema que pot ésser de transcendència per a la salut d'ells i per a la salubritat de tota la població.

No compta Catalunya amb guarderies suficients per a ben encabir-los a tots. Si en temps normal en manquen tantes i tantes, malgrat l'impuls que ve donant-se al problema d'algun temps a aquesta part, pot afirmar-se que, amb el veritable al·luvió actual, ni amb la millor voluntat pot haver-hi l'assistència que fora necessària.

Per això caldrà arbitrar llocs on puguin recollir-se el major nombre possible, en les condicions òptimes, començant a estendre's ja el caritatiu costum de recollir-los en domicilis particulars, i són les famílies més modestes les que estan donant els millors exemples d'abnegació, altruisme i generositat.

Però heus ací que un problema paorós es presentarà en no poques ocasions: La família que en reculli un o diversos ¿podrà tenir alguna garantia de l'estat sanitari dels infants? I aquests, ¿podran comptar, sobretot en els llocs on se'n reuneixin varis, amb el mínim de garanties que actualment són exigibles per a llur salut i per a llur normal desenvolupament orgànic?

No cal oblidar que algunes malalties són contagioses molt temps després de guarides. I, a més, que un infant és una planta en ple creixement, i que si calen molts esforços per al seu correcte desenvolupament, en calen molt pocs per a viciar-lo per sempre...

Per això hem cregut d'interès transcriure alguns saludables consells per a tots aquells que hagin de tenir cura dels infants. Naturalment que no ens adrecem als encarregats de les guarderies oficials o dependents d'institucions humanitàries solvents, als quals hem de suposar sobradament assabentats de totes les normes d'educació que reclamen les tendències pedagògiques i sanitàries modernes, sinó als qui menats sols per nobilíssims sentiments, emprenen la meritòria tasca de vetllar, potser per llarg temps, per la salut i desenvolupament d'infants la procedència dels quals ni han preguntat.

MALALTIES PERILLOSES DE CONTAGI

Difteria.—Es pot contagiar directament per les fines gotes que tossint i fins parlant llança el malalt o convalescent. Indirectament, amb la llet i els derivats de la llet. Abans no surten els primers símptomes té un període d'incubació de dos a set dies. El contagi és possible durant tota la malaltia i diversos mesos després de guarida, mentre exis-

teixin microbis productors a la gola. Als qui l'hagin passada, convé tenir-los aïllats mentre l'examen microscòpic de les secrecions de la gola reveli l'existència de gèrmens.

Escarlatina.—Es contagia per contacte directe del malalt o indirecte mitjançant objectes infectats, o amb llet infectada. La incubació dura de dos a dotze dies. El període contagiós comença amb els primers símptomes (febre, angines) i persisteix durant tota la malaltia, sobretot mentre dura l'erupció i l'angina. Quan aquesta està completament guarida—generalment als trenta dies de començada—, la contagiositat desapareix.

Xarampio.—Es contagia per contacte directe o per mitjà d'objectes contagiats amb les secrecions de la boca i nas del malalt. La incubació dura uns deu dies. És contagiós ja des de dos dies abans d'aparèixer l'erupció, fins una setmana després que ha desaparegut.

Tos ferina.—Es contagia directament o mitjançant objectes infectats. La incubació dura d'una a dues setmanes. El període de més perill pel contagi és alguns dies abans d'aparèixer la tos, i dura fins dues setmanes després que ha desaparegut.

Tifus.—Contagi directe o amb objectes infectats amb excrements, orina, esputs, etc. Els mitjans més freqüents són l'aigua, la llet, aliments crus, etc. Els qui han sofert la malaltia es converteixen en portadors de gèrmens per durant un o dos anys, i són els qui van propagant arreu la malaltia, sobretot si tenen poca cura de llur higiene personal. Els cuiners i tots els qui manipulen aliments, si són portadors de gèrmens, són els grans propagadors.

Grip.—S'encomana per contagi directe (tos) o per mitjà de les secrecions buco-nasals. La incubació dura d'un a quatre dies. El contagi és molt perillós fins després d'uns tres dies d'haver desaparegut tots els símptomes.

Febre de Malta.—S'encomana amb llet, formatges, etc., procedents de cabres infectades. La incubació dura d'una a dues setmanes. El contagi pot tenir lloc molts mesos després de guarida la malaltia, puix que a l'orina segueixen trobant-se gèrmens molt temps després de la curació.

Meningitis cerebro-espinal.—Se sol contagiar per les fines gotes que llança el malalt en tossir o esternudar, i per mitjà d'objectes contaminats amb aquestes mateixes gotes. La incubació sol durar entorn d'una setmana. El contagi pot efectuar-se fins tres mesos o més d'haver passat la malaltia, mentre es trobin gèrmens a la gola del portador.

Paperes.—Es contagien directament del malalt mitjançant les secrecions buco-nasals, o amb objectes recentment contaminats amb aquestes se-